

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Tomáše Blažka a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **Ing. M. K.**
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalované: **Ředitel Agentury logistiky**
sídlem Boleslavská 929, 250 02 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav
doručovací adresa: Legislativní a právní odbor Ministerstva obrany,
Oddělení občanského a správního práva
náměstí Svobody 471, 160 00 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2023, č. j. MO 470350/2023-551200,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2023, č. j. MO 470350/2023-551200, a rozhodnutí náčelníka Vojenského zařízení 5512 Týniště nad Orlicí ze dne 5. 9. 2022, č. j. MO 359497/2022-551230, se zrušují a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11.228 Kč, a to ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 20. 6. 2024 se žalobce domáhal ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušení výše specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Náčelníka Centra zabezpečení munice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 9. 2022, č. j. MO 359497/2022-551230 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).
2. Náčelník Centra zabezpečení munice Týniště nad Orlicí rozhodnutím ze dne 5. 9. 2022, č. j. MO 359497/2022-551230, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o silničním provozu“), a uložil mu správní trest pokuty ve výši 2.000 Kč. Dále správní orgán prvního stupně uložil žalobci zaplatit přestupkovým jednáním způsobenou škodu ve výši 107.484 Kč (v napadeném rozhodnutí byla částka náhrady škody upravena na 86.590 Kč) a nahradit náklady řízení ve výši 6.000 Kč.
3. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 26. 6. 2020 v 11:10 hodin jako řidič služebního motorového vozidla značky Tatra xx, VPZ xxx při průjezdu levotočivou zatáčkou sjel s vozidlem do pravého nezpevněného příkopu a došlo k převrácení vozidla, čímž měl porušit ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) a § 18 odst. 1) zákona o silničním provozu tím, že se nevěnoval plně řízení vozidla a nesledoval situaci v provozu na pozemní komunikaci a nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; dále na základě téhož ustanovení smí řidič jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.
4. Předchozí rozhodnutí žalovaného ve věci ze dne 9. 11. 2022, č. j. MO 430632/2022-551200, bylo rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 4. 2023. č. j. 30 A 4/2023-44, který nabyl právní moci téhož dne, zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

II. Shrnutí obsahu žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce v úvodu žaloby shrnul dosavadní průběh řízení a konstatoval, že teprve až po neformálním dotazu zjistil, že žalovaný vydal nové rozhodnutí ve věci, aniž by ho však doručil jeho zmocněnci ve správním řízení Mgr. Zdeňku Burdovi. Na originálu napadeného rozhodnutí přitom byla k datu 11. 6. 2023 vyznačena jeho právní moc.
6. Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť odvolací rozhodnutí nebylo vydáno v zákonné jednoleté promlčecí době. Stejně tak došlo k naplnění celkové tříleté promlčecí doby.
7. Jelikož bylo napadené rozhodnutí žalobci doručeno až po zániku odpovědnosti za přestupek, žalobce krajskému soudu navrhl, aby jej společně s prvoinstančním rozhodnutím zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Současně žádal náhradu nákladů soudního řízení.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal svůj postup při doručování rozhodnutí o odvolání s tím, že má zato, že rozhodnutí správně doručil dne 8. 6. 2023 do datové schránky JUDr. Emilu Fleglovi. V podrobnostech odkázal na obsah správního spisu a navrhl zamítnutí žaloby.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
10. **Žaloba je důvodná.**
11. Krajský soud se předně při zkoumání podmínek řízení zabýval včasností podané žaloby, tj. tím, zda byla žaloba podána ve lhůtě ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Soud tak činil v nejen kontextu procesní obrany žalobce, dle něhož nebylo napadené rozhodnutí do doby podání žaloby řádně doručeno (tj. oznámeno), ale splněním podmínek řízení se musí zabývat i z úřední povinnosti.
12. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že po zrušujícím rozsudku zdejšího soudu ze dne 11. 4. 2023, č. j. 30 A 4/2023-44, bylo v dalším řízení vydáno napadené rozhodnutí dne 8. 6. 2023. Toto rozhodnutí mělo být dle tvrzení žalovaného ještě téhož dne odesláno a doručeno do datové schránky JUDr. Emila Flegla (viz doručenka na č. l. 79 správního spisu).
13. Krajský soud však shledal, že napadené rozhodnutí nebylo doposud řádně doručeno a nenabylo právní moci, neboť žalobce ve správním řízení zastupoval Mgr. Zdeněk Burda, a to na základě plné moci ze dne 26. 6. 2022 (na č. l. 55 správního spisu). V ní je mj. uvedeno, že se plná moc uděluje „*ve věci zastupování ve správním, přestupkovém, námitkovém a obdobném řízení, a to vedeném u Agentury logistiky, centra zabezpečení munice, pod č. j. MO 52745/2022 551230, a dále k řízením, úkonům a jednáním navazujícím a souvisejícím*“. Z obsahu správního spisu přitom nevyplývalo, že by napadené rozhodnutí bylo (do 19. 9. 2024) doručeno zmocněnci žalobce ve správním řízení (tj. Mgr. Zdeňkovi Burdovi).
14. Pokud jde o JUDr. Emila Flegla, kterému bylo žalovaným napadené rozhodnutí doručeno, ten zastupoval žalobce v soudním řízení na základě plné moci ze dne 6. 1. 2023, která však byla žalobcem udělena pouze pro soudní řízení správní vedené před zdejším soudem (pod sp. zn. 30 A 4/2023). Tato skutečnost vyplývá jednoznačně z textu předmětné plné moci, ve které je uvedeno, že se jedná o zvláštní plnou moc ve věci „*správní žaloby proti správnímu rozhodnutí Ředitele agentury logistiky vydaného pod č. j. MO 430632/2022-5512200*“. V nyní probíhajícím soudním řízení zastupuje žalobce na základě plné moci ze dne 20. 6. 2024.
15. Krajský soud proto vyzval žalovaného usnesením ze dne 19. 9. 2024, č. j. 30 A 37/2024-37, aby správní spis doplnil o doklad o řádném doručení zmocněnci žalobce ve správním řízení (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 2 As 27/2004-78, č. 450/2005 Sb. NSS). Z jím následně předložené doručenkou krajský soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce řádně doručeno dne 4. 10. 2024, téhož okamžiku tak nabylo právní moci.

16. V žalobě žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí zejména proto, že mu dané rozhodnutí do doby podání žaloby nebylo doručeno, a muselo tak dojít k zániku odpovědnosti za přestupek. Krajský soud se proto v kontextu této argumentace zabýval tím, zda mohla být vůči žalobci uplatněna odpovědnost za přestupek či nikoliv. Nad rámec toho soud doplňuje, že otázkou zániku odpovědnosti za přestupek by se správní soud musel zabývat i bez námítky (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2020 č. j. 10 As 156/2018 - 110).
17. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu (ve znění účinném k 26. 6. 2020) ve spojení s odst. 5 téhož ustanovení bylo možno za přestupek uložit pokutu od 1.500 do 2.500 Kč.
18. Podle § 30 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “zákon o odpovědnosti za přestupky”) činí promlčecí doba jeden rok, nebo jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100.000 Kč, tři roky.
19. Podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.*
20. Podle § 32 odst. 1 téhož zákona (ve znění účinném do 31. 1. 2022) platí, že *do promlčecí doby se nezapočítává doba, a) po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení, b) po kterou bylo řízení o přestupku přerušeno proto, že bylo možné očekávat uložení trestu obviněnému z přestupku za jiný skutek v trestním řízení, přičemž správní trest, který lze uložit v řízení o přestupku, je bezvýznamný vedle trestu, který by bylo možné uložit v trestním řízení, c) po kterou se o věci vedlo soudní řízení správní, d) po kterou trvalo podmíněné upuštění od uložení správního trestu.*
21. Podle odstavce druhého téhož ustanovení se *promlčecí doba přerušuje a) oznámením o zabavení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.*
22. Podle odstavce třetího pak platí, že *byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání; jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100.000 Kč, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.*
23. Pojem „vydání rozhodnutí“ je upraven v § 71 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “správní řád”), ze kterého plyne, že se jím v zásadě rozumí *předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: “Vypraveno dne:”.*
24. Z předloženého správního spisu krajský soud zjistil, že k jednání, které je žalobci kladeno za vinu, mělo dojít (tato skutečnost je mezi účastníky řízení nesporná) dne 26. 6. 2020. Dne 16. 11. 2020 byl žalobci doručen příkaz náčelníka Vojenského zařízení 551230 Týniště nad Orlicí ze dne 12. 11. 2020, č. j. MO 327338/2020-551230, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku, kterého se měl dopustit tím, že dne 26. 6. 2020 v 11:10 hod. jako řidič služebního silničního motorového vozidla zn. xx rz. VPZ xxx při průjezdu levotočivou

zatačkou sjel s vozidlem do pravého nezpevněného příkopu a došlo k převrácení tohoto speciálního hasičského vozidla na pravý bok – dopravní nehodě.

25. Žalobce proti příkazu podal řádný a včasný odpor ze dne 27. 11. 2020. Následně mu bylo doručeno vyrozumění o zahájení správního řízení ze dne 10. 12. 2020, č.j. MO 359451/2020-551230, ve věci podezření ze spáchání přestupku. Po provedeném správním řízení před správním orgánem I. stupně bylo vydáno rozhodnutí Náčelníka Centra zabezpečení munice v Týništi nad Orlicí ze dne 17. 2. 2021, č. j. 52745/2021-551230. V něm, obdobně jako v příkazu, byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 26. 6. 2020 v 11:10 hod. jako řidič motorového vozidla způsobil dopravní nehodu. Žalobce s prvoinstančním správním rozhodnutím nesouhlasil, a proto proti němu dne 4. 3. 2021 podal odvolání. Odvolání bylo rozhodnutím náčelníka Vojenského zařízení 5512 Týniště nad Orlicí ze dne 17. 6. 2021, č. j. MO 181571/2021-551230, zamítnuto. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 17. 8. 2021 u zdejšího soudu žalobu, ten rozsudkem ze dne 22. 2. 2022, č. j. 30 A 69/2021 – 121, zrušil obě výše uvedená správní rozhodnutí. Soud z úřední činnosti (ze spisu sp. zn. 30 A 69/2021) zjistil datum podání žaloby a že rozsudek nabyl právní moci dne 14. 3. 2022.
26. Následně byl žalobce vyrozuměn o pokračování správního řízení, a po doplnění dokazování bylo dne 5. 9. 2022 pod č. j. MO359497/2022-551230 vydáno v pořadí druhé prvoinstanční rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z předmětného přestupku. Rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky jeho zmocněnce dne 5. 9. 2022. Žalobce podal proti němu dne 22. 9. 2022 odvolání, které bylo rozhodnutím ze dne 9. 11. 2022, č. j. MO430632/2022-551200, zamítnuto. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 11. 2022. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce u zdejšího soudu dne 10. 1. 2023 žalobu, soud rozsudkem ze dne 11. 4. 2023, č. j. 30 A 4/2023-44, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud z úřední činnosti (ze spisu sp. zn. 30 A 4/2023) zjistil, kdy byla podána žaloba a že rozsudek nabyl právní moci dne 17. 4. 2023.
27. V pořadí třetí druhostupňové rozhodnutí v daném řízení bylo vydáno dne 8. 6. 2023, právní moci nabylo dne 4. 10. 2024.
28. V předmětné věci byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který se uloží pokuta od 1.500 Kč do 2.500 Kč (§ 125c odst. 5 písm. d/ téhož zákona ve znění účinném k 26. 6. 2020). Jelikož horní sazba pokuty nedosahuje alespoň 100.000 Kč, činí promlčecí doba 1 rok dle § 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.
29. Krajský soud při posouzení zániku odpovědnosti žalobce za přestupek vycházel ze závěrů odborné komentářové literatury a judikatury Nejvyššího správního soudu, jež shodně dovozují, že s ohledem na prekluzivní povahu promlčecí doby musí být o přestupku vydáno pravomocné rozhodnutí. V této souvislosti krajský soud poukazuje zejména na závěry vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 61/2010-89, podle nichž nelze připustit, aby rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci až po uplynutí prekluzivní lhůty. V totožném duchu se pak vyslovil Nejvyšší správní soud např. i v rozsudku ze dne 13. 3. 2012, č. j. 1 As 22/2012-55, v němž konstatoval, že „pokud totiž právo správního orgánu projednat přestupek po uplynutí prekluzivní lhůty zaniká, je nutné, aby do této doby bylo rozhodnutí o přestupku perfektní, tzn. splňovalo všechny znaky zásadně nezměnitelného individuálního správního aktu“. I když byla citovaná judikatura

- formována ve vztahu k předchozí právní úpravě obsažené v zákoně č. 200/1990 Sb., potvrdil Nejvyšší správní soud její plnou aplikovatelnost i na současný zákon o odpovědnosti za přestupky (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2021, č. j. 9 As 255/2020-23).
30. Krajský soud odkazuje i na závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 14. 7. 2021, č. j. 10 Afs 344/2020-53. V jeho bodech 11-13 tento soud vyložil § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění před novelou č. 417/2021 Sb. tak, že podle jazykového výkladu se doba, po kterou trvají skutečnosti uvedené v § 32 odst. 1 téhož zákona, do objektivní promlčecí doby nezapočítává.
31. Krajský soud tedy s ohledem na práve uvedené vycházel z toho, že doba trvání soudního řízení se do subjektivní i objektivní promlčecí doby nezapočítává.
32. Podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky počala jednoletá subjektivní promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku, tj. 27. 6. 2020. Žalovanému lze přisvědčit, že doručením příkazu žalobci dne 16. 11. 2020 byla ve vztahu k projednávanému přestupku promlčecí doba přerušena, tj. započala běžet nová roční promlčecí doba podle § 32 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky (viz rozsudek NSS ze dne 1. 4. 2022, č. j. 6 As 305/2021-37, č. 4341/2022 Sb. NSS). Přerušování promlčecí doby nastalo rovněž v důsledku vydání prvostupňového rozhodnutí dne 17. 2. 2021 a po jeho zrušení soudem i dne 5. 9. 2022 podle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky. Lze přisvědčit i úvaze žalovaného, že subjektivní roční promlčecí doba počala běžet vydáním prvoinstančního rozhodnutí a že do této doby se nezapočítává doba probíhajícího soudního řízení správního. Roční subjektivní promlčecí doba tak měla skončit dne 5. 9. 2023, v době od 10. 1. 2023 do 17. 4. 2023 (tj. 97 dnů) byla zastavena z důvodu vedení soudního řízení správní, skončila tedy až dne 11. 12. 2023. S ohledem na nesprávný postup při doručování žalobou napadeného rozhodnutí však prvoinstanční rozhodnutí do této doby nenabývalo právní moci, neboť k nabytí právní moci došlo až dne 4. 10. 2024.
33. Tvrzení o promlčení odpovědnosti za přestupek žalobce je tak oprávněné.
34. Žalobce se dovolával též tříleté promlčecí doby podle § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, která plyne nezávisle na přerušování promlčecích dob, k nimž ve věci došlo. Správní orgány byly povinny pravomocně rozhodnout o vině žalobce za přestupek v době 3 let od jeho spáchání. Do výpočtu objektivní promlčecí doby je nutné zahrnout i dobu, po kterou byla promlčecí doba stavěna – v daném případě tedy i doby, po kterou byla vedena soudní řízení správní.
35. S ohledem na to provedl soud následující výpočet: Žalobce spáchal jednání, které je mu kladeno za vinu, dne 26. 6. 2020. Prvním dnem běhu tříleté objektivní promlčecí doby (§ 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky) byl 27. 6. 2020 (první den po spáchání přestupku) a jejím posledním dnem měl být 27. 6. 2023 (úterý). Tato lhůta však běžela jen do 17. 8. 2021 (den podání první žaloby ve věci, přičemž tento den se do lhůty již nezapočítává). V období od 17. 8. 2021 do dne nabytí právní moci prvního rozsudku, tj. dne 14. 3. 2022 (včetně) a v období od 10. 1. 2023 (den podání druhé žaloby ve věci) do dne právní moci rozsudku, tj. dne 17. 4. 2023 probíhala soudní řízení správní, která se do promlčecí doby nezapočítávají.

36. Ke stavění lhůty došlo vždy ode dne podání žaloby do doby právní moci rozhodnutí soudu, tedy v době od 17. 8. 2021 do 14. 3. 2022 (tj. 209 dnů) a od 10. 1. 2023 do 17. 4. 2023 (tj. 97 dnů), v součtu tak byla tříletá objektivní promlčecí doba prodloužena o 306 dnů, uplynula tedy až dne 28. 4. 2024 (27. 6. 2020 + 3 roky = 27. 6. 2023 + 306 dnů).
37. Napadené rozhodnutí bylo sice vydané 8. 6. 2023, ale nabylo právní moci až 4. 10. 2024 (teprve až jeho právní mocí totiž nabylo právní moci prvostupňové rozhodnutí) a v mezidobí mezi vydáním napadeného rozhodnutí a jeho právní mocí odpovědnost žalobce za přestupek zanikla.
38. Rozhodnutí o přestupku tedy nenabylo právní moci v rámci promlčecí doby stanovené zákonem o odpovědnosti za přestupky, odpovědnost žalobce za přestupek proto zanikla (viz § 29 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky).

IV. Závěr a náklady řízení

39. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, současně mu věc vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto má nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Ty sestávají z odměny jeho zástupce, který je advokátem, včetně jeho režijních výloh (viz § 35 odst. 2 s. ř. s.). Zástupce žalobce má nárok na odměnu dle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky MS č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále též „advokátní tarif“), tedy na odměnu za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání ve věci) po 3.100 Kč, tj. 6.200 Kč, včetně 2 paušálních částek náhrady hotových výdajů dle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 300 Kč, tj. 600 Kč. Jelikož zástupce žalobce také osvědčil, že je plátcem DPH, náleží mu částka odpovídající 21% z výše uvedené částky 6.800 Kč, tj. 1.428 Kč. Poslední položkou pak byl zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, jehož náhradu soud přiznal. Celkem tedy činí náklady řízení na straně žalobce 11.228 Kč.
41. Proto krajský soud zavázal žalovaného povinností žalobci tyto prokázané náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupce pro soudní řízení správní, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. října 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.